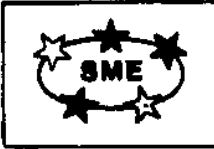

Algemeen
Surinaams Islamitisch Maandblad
DE WAARHEID
AL-HAQ

4e JAARGANG
 No. 47
 AUG. 1975

Opricht 16 okt. 1971

Oprichter en

Coördinerend Redakteur

MR. BASHARAT AHMAD ALI
 Wilhelminastr. 1, tel. 74894
 Paramaribo-P.O.B. 1759
 Suriname

Rubrieksredacteuren

E.A. GHAFORERKHAAN, A. MAHMOOD
 MAJULANA G.A. BASHIR, H.A.,
 MAULANA AL-HADJ B. JAGGOE,
 J.M. DRAGMAN, M.A. GULZAR,
 A. NATAPRAWIRA, AL-HADJ
 T. AHMAD ALI, MOH. S. SEWPERSAD.
 A. ATAEOELAH

Techn./fotoredactie

A. GHAFORERKHAAN, M.A. KHUDABUX

Eindredactie

A. MAHMOOD

Distributie en fin. adm.

MEVR. M. AHMADALI-MOH. AJOEB

Vaste medewerkers

PROF. DR. R. ALI,
 PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI
 DR. K. GHAFORERKHAAN
 IR.N. ATAEOELAH

Kopij en verantw. v/d inhoud

De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen. Het redaktielid E.A. Ghaforkhan draagt de verantwoordelijkheid v.d. redactionele artikelen. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

ABONNEMENTEN.

Prijs per jaar Sf. 10. —

Losse nummer Sf. 1. —

BANKEN

Sur. Bank, rek. nr. 11.18.730
 A.B.N.; Vijzelstr. 68, Amsterdam - Ned.
 Rek. No. 54.21.45.189

Verkrijgbaar

Boekhandels C.K.C. en Varekamp,
 Imperial Store, Maagdenstraat 3
 Sandra Store, Zw. hovenbrugstr. 152,
 S.I.N., Nierkerkstraat. 87 II
 Amsterdam-Nederland

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

"Mohammad is niet de vader van een uwer mannen, maar de hoodschapper van ALLAH en het ZEGEL der profeten".	H. Oorzen 33:40	مَا كَانَ مُحَمَّدٌ ابًا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
--	-----------------------	--

INHOUD

	blz.
1. DE VERENIGENDE KRACHT VAN DE ISLAM (door: Hadji A.M. Guman)	2
2. STANDVASTIGHEID VAN DE WARE MUSLIMS (door: A. Nataprawira)	4
3. EEN KORTE SAMENVATTING OVER DE SOEFI (door: A. Nataprawira)	7
4. KERNPUNTEN VAN DE ISLAM (door: Soedewo)	8
5. NOER PIERKHAN'S QAWALI-LANGSPEELPLAAT VERWACHT	9
6. HET SOEFISME (door: A. Mahmood)	10
7. KORTE BERICHTEN EN KOMMENTAREN	12
8. DE SJAH VAN IRAN: „Mijn laatste zorg is hoe de oliemiljarden te besteden”	17
9. ISHA'AT ISLAM LAHORE EEN WARE ISLAMITISCHE BEWEGING (door: A. Nataprawira) vervolg A.H. No 40	17

DE VERENIGENDE KRACHT VAN DE ISLAM

(door: Hadji A.M. GUMAN)

Er wordt vaak gezegd, dat in vele gevallen de godsdienst verantwoordelijk is voor haat en bloedvergieten in de wereld. Een vluchtige blik op de geschiedenis van de godsdienst echter zal aantonen, dat dit een afschuwelijke misvatting is. De boodschap van elke godsdienst is steeds liefde, eendracht, sympathie en vriendelijkheid jegens de medemens geweest en elk volk heeft deze essentiële lessen in hun ware reinheid alleen geleerd door de geest van onbaatzuchtigheid en dienstbaarheid, welke geïnspireerd werd door het geloof in God. Als er zelfzucht, haat en bloedvergieten was onder goddienstige volkeren en zij kwamen voor ondanks de godsdienst, dan was dit niet het gevolg van de boodschap der liefde, welke de godsdienst bracht.

Zij kwamen voor omdat de menselijke natuur hiervoor maar al te vatbaar is. Hun aanwezigheid toont aan, dat een nog groter godsdienstig ontwaken vereist is en dat een dieper geloof in God nog steeds een der hoogste noden van de mensheid is. Dat de mens soms lage en onwaardige dingen doet, is geenszins het bewijs, dat de meer edele gevoelens van elke waarde ontbloot zijn. Het toont slechts aan, dat de ontwikkeling hiervan een des te meer dringende noodzakelijkheid geworden is.

Als eenheid de ware basis van de menselijke beschaving is, ik bedoel hiermede niet de beschaving van een natie of van een land, maar van de mensheid in haar geheel — dan is de Islaam zonder twijfel de grootste beschavende kracht, welke de wereld ooit gekend heeft of nog kennen zal. Het is derien eeuw geleden, dat de Islaam de wereld ervan redde in een afgrond van verwildering te pletter te vallen en een beschaving te hulp snelde, welke grondslagen ineengestort waren, daar deze door nieuwe te vervangen en de wereld een volkomen nieuwe beschaving en zedenleer te geven. Een nieuw denkbeeld van de eenheid voor het menselijke ras in zijn geheel en niet van de eenheid van deze of diegene natie, werd in de wereld geïntroduceerd, een denkbeeld, dat zo machtig was, dat het volkeren, welke vanaf het begin der wereld in onderlinge oorlogen verwickeld waren en elkaar waatten, aaneensneden. Het was niet alleen in Arabie onder de steeds oorlogvoerende stammen van een enkel schiereiland, waar dit grote wonder geschiedde, een wonder voor welke grootheid al het andere tot onbeduidenheid inkrimpt.

"Het zou moeilijk geweest zijn een oneniger volk te vinden, totdat plotseling het wonder geschiedde. Een man stond op, n.l. Mohamed, die door zijn persoonlijkheid en door zijn aanspraak op rechtstreekse goddelijke leiding, werkelijk het onmogelijke tot stand bracht n.l. de vereniging van al de in onderlinge oorlogen verwickelde partijen". Niet alleen voegde het de oorlog voerende stammen van een land tot een hecht verband aaneen, maar het vestigde een broederschap voor alle volkeren der aarde en zelfs volkeren, welke niets met elkaar gemeen hadden, werden erdoor verenigd. Verschil van kleur, ras, taal en geografische grenzen en zelfs van beschaving deed het verdwijnen. Het verenigde mens met mens als zodanig en de harten der mensen in het ver verwijderde Oosten sloegen in eendracht met de harten van degenen, die in de verste uithoeken van het Westen leefden. Inderdaad, de Islaam heeft bewezen niet alleen de grootste kracht te zijn, welke in staat is de mensheid aaneen te doen sluiten, maar ook de enige.

Terwijl andere godsdiensten er slechts in slaagden de verschillende elementen van een enkel ras of van een enkel natie te verenigen, lukte het de Islaam verschillende rassen en naties bijeen te brengen tot een harmonische geheel.

De Islaam verenigde niet alleen de verschillende rassen tot een enkel ras en de verschillende volkeren tot een enkele natie, maar bracht ook op grond van deze basis, welke voor de beschaving de meest veilige is, de mens zijn verloren beschaving terug.

In de vijfde en de zesde eeuw bevond de wereld zich

op de rand van de chaos. De oude emotionele beschavingen, welke de mens vormden, nadat zij hem het gevoel voor eenheid en achting voor zijn heerser hadden gegeven, waren ineengestort en iets werd geschikt bevonden om hun plaats in te nemen.

Toen bleek het, dat de grote beschaving, welke wording zich uitstreckte over een tijdsbestek van 4000 jaren zich op de rand van ontbinding bevond en de mensheid wel in die toestand van baarbaarsheid moest terugvallen, wou elke stam tegen de andere op stand en wet en orde onbekend waren. De Oude wetten van de stammen hadden hun kracht verloren. De nieuwe wetten, welke het door Christendom waren geschapen, wekten verdeeldheid en vernietiging in de hand in plaats van eenheid en orde te scheppen. De beschaving, die als een gigantische boom was, welke gebladerte als het ware verder dan de wereld zelf, wankelde en was door en door rot.

Onder het volk van Arabie werd een man geboren, welke de toen bekende wereld van het Oosten en het Zuiden zou verenigen.

Opnieuw ziet de wereld zich tengevolge van een toestand, zoals deze in de zesde eeuw heerste geplaatst tegenover ontbinding en vernietiging. Volkeren zijn tegen elkaar opgestaan en trachten elkander te vernietigen.

Er is echter nog steeds behoefte aan een kracht — de grootste behoefte van de hedendaagse mensheid — welke de verschillende volkeren tot een mensheid moeten verenigen. Deze kracht, welke de geestesgesteldheid zou moeten veranderen door ijver, zucht en haat te elimineren, kan alleen een morele kracht zijn en een dergelijke kracht kan alleen door de godsdienst ontwikkeld worden. Beginnende met Arabie ontwikkelde de Islam een dergelijke kracht in ze zevende eeuw. Toen was Arabie het toneel van verwoestheid verslagen, zoals wij die in Europa in de Ie en IIe Wereldoorlog hebben gezien.

Stammen of families, welke dat woestijnachtige land bewoonde, waren in oneindige veten met elkaar verwickeld. De geringste oorzaak was voldoende om een jarenlange oorlog te doen uitbreken. Alle stammen stortten zich in brand, de ene of de andere zijde kiezend, met als gevolg bloed vergieten en vernietiging op grote schaal.

Het moge vreemd lijken, maar de broederschap, welke basis in Arabie in de zevende eeuw werd gelegd, bleef niet tot dit schiereiland beperkt. Binnen een tijdsbestek van een eeuw ontvingen uitgestrekte gebieden buiten de grenzen van Arabie het licht der wetenschap en beschaving, afkomstig uit dat weinig bekende schiereiland. De vereniging van de mensheid, welke basis van deze nieuwe beschaving was, was uniek en nooit had de wereld voordien iets dergelijks gezien. Geen andere Hervormer en geen andere godsdienst had ooit van een dergelijke broederschap der mensen gedroomd, een broederschap, die t.a.v. huidskleur, ras, landtaal of zelfs maatschappelijk stand geen grenzen kende, een vereniging van het menselijke ras, welke het begrip

echter te boven gaat.

Het erkent niet alleen de gelijkheid der mensen t.a.v. burgerlijke en politieke rechten, waar ook hun geestelijke rechten.

"Alle mensen zijn een volk" (Koran 2:213) in zijn grondbeginselen en van elk volk wordt derhalve erkend, dat het de geestelijke gave van openbaring ontvangen heeft, waarvan men tot op dat ogenblik dacht, dat het de gave van deze of gene natie was.

Er is geen volk, of een waarschuwer is onder hen geweest. (Koran, 35:24)

Het denkbeeld van de mensheid als een natie ondanks verscheidenheid van ras, huidskleur en taal, is de ongevenaarde bijdrage van de Islam tot de menselijke beschaving. Het is het enige geneesmiddel tegen het vergif van de nationale naijver en haat, dat de mensheid samen met haar beschaving tot aan de rand van de vernietiging heeft gebracht.

Zoals de Islam is ook het Christendom een internationale godsdienst in die zin, dat het verschillende naties omvat.

In de werkelijke zin van het woord echter kan alleen de Islam een internationale godsdienst genoemd worden, omdat deze alle volkeren tot een hoogte verheft en deze volkeren in onderlinge harmonie laat leven. De Islam heeft het leven geschonken aan een wereldorde van een universeel broederschap, waarin Westerling en de Oosterling, blank of zwart, de Arier en de Semiet, de Indier en de Afrikaan als gelijken worden beschouwd. Op het ogenblik dat een Afrikaan of een onaanraakbare tot de Islam toetreedt, aanvaardt hij een plaats, welke in elk opzicht gelijkwaardig is met de plaats van de blanken of die der Islamitische bekeerlingen uit de hogere kaste's der Hindoe's, hij is dus gelijkwaardig met elk ander lid van de Islamitische gemeenschap. Hij kan niet alleen God dienen in dezelfde moskee maar heeft het recht schouder aan schouder te staan met de edelsten onder zijn broeders, aan dezelfde tafel met hen zijn maaltijd te nuttigen. De nivellerende en harmonie scheppende invloed, welke van de Islam uitgaat, is van geen andere godsdienst, samenleving of orde in de wereld bekend. Wat is nu het geheim van het succes van de Islam bij de oprichting van het wereld-omvattend broederschap en het tot stand brengen van de eenwording van verschillende naties?

De fundamentele leerstelling van de Islam behelst in de eerste plaats, dat het gehele menselijk ras een enkele familie is met GOD als haar Schepper en de verdeling in verschillende takken en stammen geschiedde alleen opdat de mensen elkaar beter zouden leren kennen; (Koran 49:13)

Het is een feit, dat een beschaving niet steunt op het materiele welzijn, dat de mens bereikt heeft door de overwinning op de natuur. De ware grondslagen zijn de edele gevoelens, welke door het geloofd in God geïnspireerd zijn. Een vluchtige blik op de geschiedenis der menselijke beschaving zal aantonen dat het geloof in God de hoogste kracht is geweest bij de ontwikkeling der mensheid tot haar huidige staat,

tot alles, wat in de mens edel en goed is, niet is toe te schrijven aan 's mensens overwinning op de natuur, maar aan de overwinning op het eigen ik en geïnspireerd is door het geloof in God, is een waarheid, welke niet te loochenen is. Het waren mensen zoals ABRAHAM, MOZES, CHRISTUS, BOEDHA, KRISHNA, ZOROASTER, CONFUCIUS en MOHAMMED, welke geschiedenis der mensheid hebben veranderd en de mensheid deden opstijgen uit de diepte der ont-

wording tot een hoog zedelijk peil. De oplossing van duizend materiele vraagstukken, zoals door het Westen voorgesteld, zal geen vrede brengen als niet eerst de morele grondslag ter vereniging van de verschillende naties tot een geheel en het veranderen van de hebzuchtige mentaliteit ondekt zal zijn. De politici gaan niet de weg van het Koninkrijk Gods en de mensheid zal pas in vrede kunnen leven, als het Koninkrijk Gods op aarde gevestigd zal zijn.

Standvastigheid van de ware Muslims

Telkens wanneer de Goddelijke Wil beschikt een groep rechtschapen mensen te bezielen, als fakkeldragers der waarheid te werken voor een verdorven mensheid, verschijnt er altijd een groep van degenen, die zich in dodelijke tegenstand storten tegen hen en hun allerlij lasten en pijnigingen toebrengen. En inderdaad, de storm der bittere oppositie is absoluut onvermijdelijk. De vervolgingen, waaraan zij onderworpen worden, dienen als vuurproef van de solidariteit hunner motieven. Zij laten zich blijmoedig de vernederingen welgevallen, doorstaan ontberingen en wreedheden, maar niet een ogenblik geven zij de waarheid op, die zij steunen. Inderdaad, zij leven, indien zij kunnen, voor de waarheid en sterven, als zij moeten, voor de waarheid.

Bovendien vormen het bezoeken van de enige leerschool voor het aankweken van de deugden standvastigheid en volharding, zonder welke men geen morele volmaaktheid kan bereiken, tenzij men van alle kanten omsingeld is door overweldigende hinderpalen en gekweld door folterende ontberingen, kan men deze eigenschappen niet aankweken.

De tegenspoeden, die zulke mensen overkomen, zijn dus inderdaad onaangename maar zegenrijke ervaringen, berekend om hun morele stichting teweeg te brengen. Behalve dat is er een derde doel voor ogen. De almachtige God wil het mensdom doordringen van het feit, dat een plant, verzorgd door de Goddelijke hand, hoe rank en teer zij ook mogen schijnen, de felste vlagen van de vijandige wind overleeft. Bijgevolg hadden de Profeet en zijn

vrienden overeenkomstig deze Goddelijke Wet, onnoemelijk veel verdriet van de inwoners van Mekka te lijden.

In het begin bestond de tegenstand van de bewoners van Mekka aan de boodschap van de Islam uit het bespotten en beschimpen van de Profeet. Zij hechtten weinig gewicht aan de beweging, daar zij dachten, dat die harer tijd de natuurlijke dood zou sterven. Zij werd met minachtende achteloos behandeld en als iets, dat enige serieuze aandacht niet waard was. In die dagen kregen de gelovigen niets dan verachtelijke bespottung van de inwoners van Mekka. Toevlucht tot geweld achtte men nog niet noodzakelijk.

Wanneer zij de gelovigen voorbijgingen, plachten zij te lachen en hun, bij wijze van hoon, een knipooje te geven (Q. 84:30,34).

Soms noemden zij de Profeet een ijdel fantast, die veel van poetische rhapsodieën hield en die gedoemd was om te mislukken natuurlijk (Q. 52:30). Het scheelde hem in zijn bovenkamer, plachten zij te zeggen. Maar toen verlichte en vooraanstaande mannen zich van lieverlede aan zij zijde schaarden, worden de inwoners van Mekka er zich van bewust, dat er wat op komst was.

Toen stelden zij zich niet tevreden meer met een onverschillige bespottung, maar begonnen daadwerkelijk geweld te plegen. Eens, toen de Profeet, op zijn knieën liggende, zijn gebeden in de Ka'ba opzond, legde Aboe Djahl de vuile ingewanden van een kameel op zijn nek. Daar hij gewoon was

reeds heel vroeg in de morgen zijn huis te verlaten om te bidden, was dit een middel, dat zij te baat namen om hem te kwellen, takken van doornige stukken op zijn weg uitstrooiden, ten einde hem in het donker te verstrikken.

Soms wierp men met vuilnis naar hem en soms werd hij met stenen bestormd. Op een dag vielen enige mannen uit de Qureijs-adel hem aan. Een hunner, 'Uqba-bin-Abi-Mu'att slingerde zijn mantel om zijn hals en wrong hem net zo lang, tot hij op het punt was geworgd te zijn. Aboe Bakr, die op het toneel verscheen, kwam tussenbeide en bevrijdde hem, zeggende: "Zijt gij van zins een man te doden, louter omdat hij zegt, dat God zijn Heer is?"

Doch het meest hadden diegenen van de onderdrukking te verduren, die niet afkomstig waren uit enig aanzienlijk geslacht onder de Qureijsjieten, vooral de slaven, zowel de vrouwelijke als de mannelijke. Zij werden aan de wreedste vormen van mishandeling onderworpen. Bilal, de Abessynische slaaf, werd op de wreedste manier door zijn meester lichamelijk gepijnigd, opdat hij de Islam zou verzaken. Maar de Islamitische leerstellingen hadden een bekoring, te sterk voor al deze kwellingen. Zij zouden eer uit het leven willen scheiden dan de Islam op te geven, die diep in hun hart wortel had geschoten. Bilal werd op de volgende manier gemarteld. Zijn onderdrukker liet hem plat op de hete grond liggen onder de verzengende hitte der Arabische middagzon. Zware platte stenen werden daarna op zijn borst gelegd. Ondanks zulke uiterst pijnlijke mishandelingen herhaalde hij in een staat van gevoelloosheid luid: AHAD! (Een), d.i. er is slechts één God. 'Ammars vader, Jasir, en zijn moeder, Soemajja, werden op de meest barbaarse manier vervolgd. Het verhaal van hun mishandeling doet iemands haren ten berge rijzen. Jasirs benen werden aan twee kamelen vastgebonden, en de dieren werden in tegenstelde richting gedreven. Zo wreed werd hij in stukken gescheurd! Soemajja werd op dergelijke onmenselijke, naar veel schandelijker wijze vermoord. Loebaina was de dienstmaagd van 'Umar. Toen deze nog niet bekeerd was, placht hij haar te rossen, tot hij doodmoe was. Dan placht hij te zeggen: „Ik verlaaf je nu, niet omdat ik medelijden met je heb, maar omdat ik moe ben van het slaan”.

Zelfs bekeerlingen van hoge geboorte werden niet gespaard. Zij werden door hun eigen bloedverwanten mishandeld. 'Usman was uit een voornamen familie afkomstig en bekeerde een hoge maatschappelijke positie. Toch gaf zijn oom hem, na hem met touw te hebben vastgebonden, een flink pak ransel. 'Umar een man van een driftig temperament als hij was, was hij even bitter in zijn oppositie tegen de Islam. Hij was zelfs zover gegaan, dat hij tenslotte om de Profeet, de

grondoorzaak van de nieuwe beweging, over de klink te jagen en zodoende een einde te maken aan de hele verwarring. Met dit voornemen in zijn hoofd nam hij op een dag zijn zwaard en ging naar het huis van de Profeet. Tot dusver wist hij niet, dat zijn eigen zuster Fatima, en haar man Sa'id, het geloof aanhingen. Onderweg kwam hij toevallig een Muslim tegen en toen deze zag, dat 'Umar op een misdaad uit was, vroeg hij hem, wat hij van plan was te doen. „Om Muhammad te doden”, ; antwoordde 'Umar. De Muslim zei hem, dat hij beter deed de orde in zijn familie te herstellen dan te denken de Profeet te doden; want zijn zus en neef hadden de Islam omhelsd. Toen hij hoorde, dat zijn eigen bloedverwanten tot de Islam bekeerd waren, sprong hij van woede uit zijn vel. Hij begaf zich naar hun huis om eerst met hen af te rekenen. Het toeval wilde, toen 'Umar het huis binnentrad. Uit vrees verborgen zij de bladen, waarop de passage geschreven stond. Maar 'Umar wist reeds genoeg van hun bekering. Hij had hen afgeluisterd, toen zij de Quran reciteerden. Niet zodra was hij het huis binnengetroten, of hij schreeuwde hun toe, dat hij van hun afvalligheid te weten was gekomen. Hij greep Sa'id en begon hem af te rossen. Zijn zuster, die haar man voor zijn woede trachtte te behoeden, kwam tussenbeide; doch ook zij liep een letsel op en was met bloed besmeerd. Tenslotte barstte zij op uitdagende toon los: "Doe wat je wilt, wij hebben de Islam beleden”.

Zoebair werd in een matwerk gewikkeld en moest rook inademen. Aboe Bakr was niet onvatbaar. Zij werden, allen zonder uitzondering, onderworpen aan elke denkbare vorm van wreedheid; doch geen ongemak, hoe groot ook, kon de liefde voor de Islam uit hun hart verdrijven. De inwoners van Mekka zelf waren met verbazing vervuld door zulk een standvastige aanhankelijkheid hunnerzijds. Hun vastberadenheid echter goot olie in het vuur van de woede hunner vervolgers, en deze namen hun toevlucht tot een nog bitterder vervolging.

Toen raadde de Profeet zijn vrienden aan een onderkomen in Abessynie te zoeken, zeggende: „Er is een land, waar niemand onrecht wordt aangedaan, een land van rechtvaardigheid. Blijft daar tot Allah behaagt, een weg uit deze moeilijkheden voor u te openen”.

Bijgevolg werd de eerste groep emigranten, twaalf in getal, gevormd om naar Abessynie te zeilen. In de maand Radjab, in het vijfde jaar van de Roeping, verliet de groep Mekka, sommige rijdende en anderen te voet. Toen zij aan de haven kwamen, scheepten zij zich in allerijl in en verliet hun dierbaar vaderland om elders een veilig onderkomen te zoeken.

In de dertiende jaar na de Roeping, wegens zware

druk en moordplannen van de Qureisjieten ook bekend onder de naam van Djahillyyah; op Goddelijk bevel verliet de Profeet zijn geboorte land vergezeld door Aboe Bakr. Beiden vertrokken naar Medina.

Choebaib, die als krijgsgevangene werd ter dood gebracht in de 4de jaar na Hidjrah; voor de terechtstelling zond hij zijn gebeden op en reciteerde hij deze verzen: 'Aangezien ik als Muslim gedood word, kan het mij niet schelen, op welke zijde ik om Allah's wi'val'. "Dit alles is op Allah's pad. Hij moge zijne zegeningen over mijne in stukken gehouwen leden uitstorten, indien het Hem mocht behagen.'

Zaid was met dezelfde bedoeling door Safwan-bin Oemaija gekocht. Toen het zwaard, dat zijn hoofd zou afslaan, ontbloot werd, bracht Aboe Soefjan hem een onweerstaanbare verzoek onder de ogen. "Wil je graag", zei hij, "dat je leven gespaard wordt, op voorwaarde dat Muhammad in jouw plaats wordt gedood? Antwoorde Zaid: "Mijn leven betekent niets vergeleken bij dat van de Profeet. Ik zou hem niet gepijnigd willen zien door een prik met een gewone doorn, al was het ook om mijn leven te redden".

De Ka'ba is het eerste huis "gebouwd voor de mensen" (Q. 3:95), die sedert onheuglijke tijden het toneel van de bedevaart uit alle streken van Arabië;..... die zelfs desnoods de vijand nooit werd ontzegd. Er was geen reden, waarom de Djahiliyah de Muslims in de weg zouden staan. Bijgevolg ging de

Profeet met ongeveer 1400 van zijn vrienden in het jaar 6 na Hidjrah ter bedevaart naar Mekka. Bij wijze van voorzorg werd het, uit vrees dat hun motief zou worden misverstaan, streng verboden wapen mee te nemen. Zo vertrokken zij, als de 1400, met de offerdieren, die zij naar gewoonte met zich meenamen, naar Mekka. Toen zij in de nabijheid van de stad gekomen waren, vonden zij de Djahiliyah gereed om hun gewapenderhand weerstand te bieden, en beletten/de Muslims de bedevaart te verrichten. Bijgevolg, keerden de Muslims terug naar Medina zonder de bedevaart te verrichten.

Verder gaande tot aan de historie van de Islam vinden wij dezelfde geschiedenis telkens weer herhaald. Nemen wij de eerste vier Kaliefen, de CHULAFÄ-UR-RASJIDIN. Er zijn honderden van de duizenden Muslimmannen, die het, met al hun liefde voor de gehechtheid aan de Islam, als een vrome daad beschouwen, om met modder naar een of ander hunner te gooien. Imam Abu Hanifa, de bekende oprichter van de Hanafischool, werd in zijn tijd als kafir veroordeeld, gevangen genomen en tenslotte vergiftigd. Iman Safi'i, die slechter dan de duivel genoemd werd, werd als gevangene van Yemen naar Bagdad gestuurd en onderweg aldoor door het volk beschimpt. Imam Malik, Imam Hambal, Imam Bochari en vele anderen, allen als n o n M u s l i m alias Kafir veroordeeld.

Wallahu·alam·

Een bijdrage van A. NATAPRAWIRA

EEN KORTE SAMENVATTING OVER DE SOEFI.

De naam Soefi is verwant aan het woord 's o p h i a', dat zowel in het Grieks als in het Perzisch 'w i j s h e i d' betekent.

Het Soefisme beoogt de broederschap der mensen in het 'VADERSCHAP VAN GOD', vandaar dat zij geen onderscheid maakt tot welk geloof of secte zij ook behoren en/of belijden.

De Broederschap die Inayat Khan heeft gesticht, is een instelling, die bijeenkomsten en congressen organiseert.

Men kan lid worden, zonder tot de Soefi-orde toe te treden. Hun eredienst houden zij meestal zondagmorgen geleid door Cherag (priester): Ook vrouwen kunnen priester zijn.

De boeken, waaruit tijdens de diensten gedeelten worden voorgelezen zijn:

Alle boeken die door de Boedhisten als heilig worden beschouwd. Voorts:

Bhagwat Gita, Vedas, Upanishads.

Zend Avesta.

Oude Testament, Talmud, Nieuwe Testament en ook de Heilige Qur'an.

Deze boeken liggen op het altaar waar de kaarsen branden, die de Lichten van de godsdienst

symboliseren. Na het lezen van de boeken volgt meditatie en dan wordt het gebed (salaat of lof aan de Boodschapper, Saum of lof aan God betekent, die in de Islam niet bekend zijn) gelezen. Dan volgt de toespraak van de derde Cherag en de zegen aan de aanwezigen.

Zij die tot het Soefi geloof zijn overgegaan, zowel volwassenen als kinderen, zijn eerst gedoopt.

Het Soefisme laat de mensen vrij. Wie Protestant, of Moslim, of Rooms is over het algemeen is het zo dat zij die bij de Soefi ter kerke gaat, zijn eigen kerk verlaat.

(door: A.NATAPRAWIRA)

KERNPUNTEN VAN DE ISLAM

(door: Soedewo).

(vervolg A.H. No. 45)

VOORWAARDE VAN HET LEVENSSTELSEL.

Na hetgeen in het vorige nummer reeds is gezegd, zal het U allen wel duidelijk zijn, waarom de H. Qur'an als eerste voorwaarde aan het Islamitische levensstelsel stelt, dat het natuurlijk moet zijn, m.a.w. aan het stelsel, dat de mens in staat stelt zijn levensdoel te bereiken, moet de menselijke natuur ten gronde liggen.

Van daar zien de Moslims de ware godsdienst in de menselijke natuur en haar ontwikkeling:

"Derhalve, richt uw aangezicht oprecht naar de godsdienst in de rechte staat; — de aangeboren natuur afkomstig van God, in welke Hij de mensen geschapen heeft —, er is geen verandering in de door God geschapen schepping. Dat is de zich handhavende godsdienst, maar de meeste mensen weten het niet" (30:30).

Krachtens dit vers moet de godsdienst van de mens met zijn natuur overeenstemmen. En aangezien de godsdienst der natuur rondom ons de Islam is, d.w.z. de godsdienst, die met de natuur der dingen overeenstemt, moet ook de godsdienst van de mens, als deel der natuur en als een wezen, dat in onverbreekelijke samenhang met de natuur staat, niet anders dan de Islam zijn.

Om ons deze gedachte in te prenten, vestigt de H. Qur'an herhaalde malen onze aandacht op het Boek der Natuur, op alles wat er in het heelal rondom ons is, om er op te wijzen, dat

LILAAFI JASDJUDU MAA FISSAMAAWATI
WAL—ARDHI THAU'AN WAKARHAN (13:15)

"Voor God zich nederbuigt (of: aan God zich onderwerpt) alles wat in de hemelen en op aarde is, of zij willen of niet.

'AFAGFAIRA DINI L-LAAHI JABTACHUNA

"Zoeken zij (d.w.z. de mensen) dan een andere godsdienst te volgen dan die van God?

Op deze vraag volgt het antwoord;

WALAHUU 'ASLAMA MAN FISSAMAAWATI
WALARDHI THAU'AN WAKARHAN (3:82).

"En ten opzichte van Hem neemt alles, wat in de

hemelen en op de aarde is, de Islam in acht".

Wat is dus de godsdienst, die de natuur rondom ons volgt en die de mens, die met de natuur een ondeelbaar geheel vormt en daarmee in absoluut onverbreekelijke samenhang staat, behoort te volgen? Deze beantwoordt de H. Qur'an aldus:

INNA D-DINA 'INDALLAAHI L-ISLAAM
(3:18)

"Waarlijk de ware godsdienst is bij God de Islam (d.i. de godsdienst der algehele onderwerping aan Gods Wil of Wetten).

DOEL DER OPENBARING

Het hoofddoel — indien ik het zo mag zeggen — van de openbaring Gods tot de mens is, hem in staat te stellen een goddelijke geest in de menselijke geest te scheppen. Alle ware profeten Gods, die van tijd tot tijd in verschillende delen der wereld verschenen, brachten dezelfde boodschap tot het mensdom over. Een godsdienst, die deze leer mist, een godsdienst, die zijn belijders niet in staat stelt dit grote doel te bereiken, is daarom die naam niet waard.

De menselijke geest, die uit de dierlijke geest voortkomt, is potentieel in staat zich tot die hoge trap van ontwikkeling te verheffen. Deze geest is in een woord de menselijke geest minus de dierlijke geest.

Maar dit wil helemaal niet zeggen, dat wij de dierlijke driften in ons moeten doden; neen, de verminking daarvan zou noodlottig zijn voor de spirituelen. Indien wij in de wijsheid der schepping geloven, maken wij slechts aanmerkingen de schepping op onze Schepper, als wij alle driften trachten te doden, die ons aan de dieren schakelen. Want ook deze zijn gaven, die God ons heeft geschonken. Ze zijn onmisbaar. Immers zij spelen zowel in het menselijk als in het dierlijk leven te allen tijde een belangrijke rol en laten zich voortdurend gelden.

De beheersing der driften nu is de taak, die de mens in zijn leven op aarde heeft te vervullen; hun beheersing en ontwikkeling tot de hoogste en edelste vorm, waartoe zij zich kunnen verheffen.

(wordt vervolgd).

NOER PIERKHAN'S QAWALI - LANGSPEELPLAAT VERWACHT

Binnenkort wordt in Suriname verwacht de verschijning van een door de ACME SERVICE MUSIC HOUSE uitgegeven langspeelplaat waarin zal voorkomen een greep uit de rijke verzameling van de zeer populaire Quawaliliederen, gezongen door NOER PIERKHAN op de NOERBAND.

Deze langspeelplaat hoort bij elke platenverzameling thuis. Indien u hiervoor belangstelling heeft, kunt u nu al de bestelling plaatsen bij de heer Rashid Pierkhan, Kantoor en Discobar, Kankantriestraat 53, P.O.B. 91; Tel.: 82662 te Paramaribo.

Hieronder volgt onverkort de op het hoes van de plaat voorkomende inleiding van de toenmalige minister van Sociale Zaken de heer TOYAB A. AHMAD ALI:

NOERMOHAMED PIERKHAN - geboren in 1918. in het distrikt Nickerie in Suriname en overleden te Paramaribo op 1 mei 1966 - heeft nauwelijks introductie nodig vanwege zijn grote populariteit onder de Surinaamse bevolking onder meer op het gebied van zang en muziek.

Beïnvloed door de Indiase Qawalizanger Ismail Azad, heeft NOER PIERKHAN de "mahfilie baithak gana" in Suriname een bloeiend bestaan gegeven door het inbouwen van een "eigen typische stijl" in de Qawali zang en muziek. Het is een grote verdienste van deze pionier en grondlegger om met de door hem

opgerichte NOER-BAND bestaande uit de instrumenten harmonium, bul-bul tarang, dhol en dhantal - de "Surinaamse mahfilie baithak gana" niet alleen in het leven te houden, doch ook grote belangstelling heeft weten te kweken bij anderen, onder wie vele vrouwen - er zijn thans een achttal vrouwenbands in het klassieke genre in Suriname - hetgeen werd bereikt door zijn frekvent optreden via Radio Paramaribo (Rapar), alsook via zijn optreden ter gelegenheid van huwelijks-verjaardags- en andere feesten in het gehele land. Het is danook aan de inspirerende en stuwende kracht van NOER PIERKHAN te danken dat de 'mahfilie baithak gana' toonaangevend is voor de hedendaagse klassieke zang en muziek in Suriname. Een bijzonder woord van dank en waardering aan de heer RASHID PIERKHAN voor zijn bijvering om via deze langspeelplaat de Surinaamse gemeenschap een grote dienst te bewijzen.

Moge ALLAH, de Barmhartige, de Genadige, zijn rijkste zegen doen rusten op de ziel van NOER PIERKHAN, Amien!

*Paramaribo, juli 1975
De Minister van Sociale Zaken,*

TOYAB A. AHMAD ALI

EEN WOORD TEN AFSCHEID

Mevrouw Yska en ik nemen met weemoed afscheid van „ons" kinderkuis. Wij hebben samen met heel veel plezier datgene gedaan voor de kinderen wat ze volgens ons toekwam. Wij maken ons echter beide nu zeer ongerust aangezien er geen dames zijn, die ons werk voortzetten. Wij hebben mevrouw Clements, echtgenote van kapitein Clements van de Tris, bereid gevonden om dagelijks van 5 tot 7 uur 's avonds in het kinderkuis te assisteren. Ook houdt zij enigzins toezicht op de gezondheid van de kinderen. Maar ook zij zal helaas in november waarschijnlijk afscheid moeten nemen. Er zijn dames nodig, die toezicht houden op de kleding, die versted moet worden, toezicht op de leermiddelen, op de hygiene enz. Er zijn kinderen die regelmatig naar een specialist moeten, daar is begeleiding voor nodig. Het spijt ons heel erg om dit mooie werk te moeten afbreken te meer daar wij nog lang niet klaar zijn met het doel waarnaar wij streefden. De kinderen hebben echt iemand nodig die aandacht voor ze heeft, die recreatief werk met ze doet, leert spelen, met het huiswerk wil helpen enz. enz. Als het met dit vrije kleine kinderkuis niet lukt voldoende assistentie te

verkrijgen, hoe moet het dan gaan als straks het nieuwe kinderehuis aan de Combé wordt geopend? Daar is een staf van tientallen mensen voor nodig, aangevuld met talrijke part-timers zoals wij zijn geweest. Wij hebben ons echt bij U thuis gevoeld de afgelopen maanden en danken al diegenen die met ons hun beste krachten hebben gegeven voor het welzijn van deze "S.I.V.-kinderen", die zoveel zorg en liefde moeten missen. En juist omdat het om die

kinderen gaat durven wij bij ons afscheid nog eens een beroep te doen op met name de dames uit Uw midden, om een stukje van dit prachtige werk op U te nemen! Veel succes en wellicht tot ziens!

*Mevrouw Woerlee en mevrouw Yska,
(Leden v/d Raad van Toezicht
van het ISLAMIA WEFESHUIS
a/d Keizerstraat)*

HET SOEFISME

(vervolg)

(door: A. MAHMOOD)

HET SOEFISME TEN TIJDE VAN DE OUDE PROFETEN:

Daar Soefisme wijsheid betekent, waren alle leraren der wijsheid "leraren van het Soefisme". Al diegenen, wier blijk op het leven verlicht wordt door wijsheid, zijn Soefi's.

In de tijd van de Profeet Ibrahiem (Abraham) was er een groep van denkers, die hun leven wijdden aan de gedachte aan God en aan het zoeken naar de eeuwige waarheid.

Zij brachten hun leven door in afzondering en contemplatie en hielpen hen, die tot hen kwamen om geleid te worden op het geestelijk pad. Het is hun symboliek, die tot ons spreekt in de overleveringen aangaande de profeet Ibrahiem (Abraham), die zijn zoon: Ismael (Ismaël) offerde uit liefde voor God. Want in het Soefisme wordt het menselijk leven beschouwd als een lijn met twee uiteinden: het ene einde is onsterfelijk, het andere is sterfelijk; het ene is geest, het andere is stof; het ene is onbegrensd, het andere is begrensd.

Zoals de vader zijn kind vaak meer lief heeft dan zichzelf, zo heeft ook de geest het lichaam meer lief dan zichzelf. Daarom wordt voor lichamelijke

vreugden en genietingen het geluk van de geest steeds door de mens veronachtzaamd.

Met de offering van de zoon werd bedoeld de volkomen uitwissing van het menselijke ego, van het begrensde zelf, en dit kon alleen volbracht worden, wanneer men een hoger doel in het vooruitzicht had, zoals de liefde tot God.

Volgens het verhaal werd de zoon (Ismaël) weggenomen en in zijn plaats werd een Ram (schaap) geofferd. Dit betekent, dat de dierlijke natuur, die het ego aan de mens geeft, vernietigd werd. Ook wordt in de heilige Schrift gezegd, dat Abraham en Ismael vanaf dit ogenblik door God gezegend werden. Want het natuurlijke-zelf en het geestelijke-zelf worden beide gezegend, als het offer gebracht is, dat in de Soefi-terminologie "Fana" heet, wat vernietiging betekent. Velen, die dit niet begrepen, offerden dieren uit liefde voor God en stelden ceuwenlang grote feesten in, maar de betekenis, die er aan ten grondslag ligt, is die van de Soefi, die langs het pad van zelfbeheersing gaat en zo het Eeuwige Doel bereikt.

(wordt vervolgd)

*****VREDE ZIJ MET U ALLEEN!*****

Korte berichten en Commentaren

STAATSGREEP MAAKT VAN BANGLA DESH EEN WARE ISLAMITISCHE STAAT

Met de steun van het leger pleegde op vrijdagochtend 15 augustus 1975 de minister van handel, MUSTAQUE AHMED, een staatsgreep in Bangla Desh, waarbij PRESIDENT SHEIKH MOEDJIBOER RAHMAN zou zijn gedood. Latere berichten hebben inmiddels tegengesproken als zou Moedjiboer Rahman vermoord zijn. De nieuwe president, de 57 jarige jurist, AHMED staat bekend als een vertegenwoordiger van de rechtervleugel van de Awami liga. Hij is een uitgesproken anti-communist en een ZEER RELIGIEUS MENS. Ahmed was jarenlang een naaste medewerker van Sheik Moedjib. Hij was de oprichter van de Awami liga en tijdens de afscheidingsoorlog van Bangla Desh in 1971 was hij minister van Buitenlandse Zaken. Zijn laatste functie was minister van Handel en vice-voorzitter van de Awami liga. In een bekendmaking voor de radio zei Ahmed, dat hij de macht had overgenomen in het hoogste belang van de natie. Khodakar Moestaque Ahmed wordt beschouwd als een uitgesproken pro-amerikaanse politicus. Hij was het niet eens met Moedjib over diens pro-Indiase en pro-Russische beleid en trad als gevolg van die meningsverschillen in 1972 af als minister van Buitenlandse Zaken. Een van de eerste maatregelen van de nieuwe president is geweest om de naam VOLKSREPUBLIC BANGLA DESH te wijzigen in ISLAMITISCHE REPUBLIC BANGLA DESH, aangezien het overgrote deel van deze jonge Islamitische Staat uit moslims bestaat. Ahmed is met deze maatregel verzekerd van de steun en medewerking van zijn BINNENLANDSE BEVOLKING, alsmede van die van de Islamitische landen, de Arabische landen en van de Verenigde Staten van Amerika. Moedjib is met steun van India en Rusland niet in staat geweest enige verbetering te brengen in de sociaal-ekonomische ontwikkeling van Bangla Desh. PAKISTAN heeft deze nieuwe Islamitische staat als eerste erkend, terwijl bekend is geworden dat de V.N. en de U.S. van Amerika op een daartoe gedaan verzoek zeker positief zullen reageren. Ook China staat op het punt de nieuwe staat te erkennen, voornamelijk vanwege het feit dat het in Bangla Desh is afgerekend met het pro-russisch beleid.

MOSLIMS VAN CREOOLSE AFKOMST AANGESLOTEN BIJ DE S.I.V.

Dat de Islam de Universele godsdienst is, een religie van eenheid, gelijkheid en broederschap, is duidelijk benadrukt op zondag 17 augustus 1975 tijdens een bijeenkomst van moslims van Creoolse afkomst, het hoofdbestuur en vele leden van de Surinaamse

Islamitische Vereniging, die op initiatief van de heren INSPEKTEUR A. AMSTELVEEN en JACOBUSSEN werd gehouden. De diverse sprekers benadrukten het belang van intentief contact en voorlichting om te komen tot een beter begrip omtrent de Islam, het bindmiddel bij uitstek in deze multi-rationale gemeenschap. De voorzitter van de S.I.V., dokter ISAAC JAMALUDIN, verklaarde verheugd te zijn dat de Creoolse broeders de S.I.V. hebben gekozen als hun tehuis en wees op de toenemende belangstelling voor de ISLAM. Er werd een werkgroep gevormd bestaande uit de heren: INSPEKTEUR AMSTELVEEN, JACOBUSSEN, BOSK, VAN SAUERS en MIJNAND om de nodige stappen te ondernemen (V.S. 19-8-'75)

LANDEN MET DE MEESTE BEVOLKING

(1) China met 590.194.715 mensen; (2) India met 457.949.809 inwoners; (3) Sovjet Unie met 241.720.134; (4) Amerika met 203.235.298 en Indonesie op de 5e plaats met 118.309.059 inwoners (Yaqeen no. 22);

VOORZITTER S.I.V. – JONGEREN NIET OP DE HOOGTE

Naar aanleiding van berichten verschenen in de plaatselijke pers brengt de heer N. GHAFOERKHAN ter algemene kennis, dat hij nog steeds voorzitter is van het door de S.I.V.-jongeren gekozen wettig bestuur. Van een door 'onbevoegde personen' gekozen bestuur in een op 1 juli 1975 gehouden vergadering onder auspiciën van het S.I.V. – HOOFDBESTUUR draagt de heer Ghafoerkhan hoegenaamd geen kennis. Derhalve wordt op de S.I.V.-jongeren en andere belanghebbenden een beroep gedaan met dit 'onwettig' bestuur geen rekening te houden. Een dergelijke actie onder goedkeuring van het Hoofdbestuur wordt sterk afgekeurd, aldus een bekendmaking van de heer N. Ghafoerkhan, voorzitter van de Jongeren Beweging van de Surinaamse Islamitische vereniging (V.S. 9-7-'75)

MAANDBLAD "DHARM PRAKASH" VAN DE SANATAN DHARM VERSCHENEN

De redactie van AL HAQ juicht de verschijning van het door de gemeente Sanatan Dharm uitgegeven maandblad DHARM PRAKASH: HET LICHT VAN DE RELIGIE, ten zeerste toe, omdat het gezien wordt als een grote aanwinst om de Surinaamse gemeenschap periodiek te informeren over het Hindoeïsme en de godsdienstige, maatschappelijke en kulturele activiteiten van de Hindoe-gemeenten in Suriname. De redactie van Dharm Prakash bestaat uit de heren: pandiet Halderpersad, V.J., Kirpalani en A. Gaurising. Veel succes toegewenst.

ISLAMITISCH CENTRUM IN WEST-DUITSLAND

De heer Mohammad Saleem Abdullah is gekozen tot voorzitter van de Journalistenvereniging van de twee Duitse Federale Staten, Rijnland en Saarland. De DUITSE MUSLIM LEAGE is van plan een MOSKEE te bouwen in Neurenberg, een historisch plaats dicht bij Munich. Evenals Munich is Neurenberg een CENTRUM van MOSLIM EMIGRANTEN uit Oost-Europa. Deze plaats wordt genoemd „DE KLEINE ISTANBUL", omdat er veel Turkse winkels zijn, alsmede een Islamitische Bibliotheek en een Tee

Huis. Er is een moderne Islamitische School die door 500 moslimkinderen wordt bezocht. Het Bestuur van de Duitse Islamitische gemeente heeft een Islamitisch Informatie Bureau opgericht aan de: 6050 Offenbachmain, 1 Post Office Box 250, Germany.

(Yaqeen No. 22)

MINISTERIE ISLAMITISCHE LANDEN IN DJEDDAH BIJEEN

Op zaterdag 2 augustus 1975 kwamen ministers van buitenlandse zaken van 42 Islamitische landen uit Azië en Afrika in vergadering bijeen. Aan deze conferentie, die werd gehouden in AL HAMRA PALEIS te Djeddah in Saoedi-Arabië, nam ook deel YASSER ARAFAT als leider van het land Palestina. „Het zionisme, de ergste vorm van rassandiscriminatie”, is oorzaak dat onze heilige stad AL QUDS JERUZALEM) nog steeds bezet is, aldus koning Chaled van Saoedi Arabië. Deze Arabische monarch heeft gepleit voor het zelfbeschikkingsrecht van de Palestijnen.

DE TRINIDAD MUSLIM LEAGE IS EEN AHMADIYYA ANJUMAN

In antwoord op een toeval geopend door een zekere KHATEEB ASIDIQ heeft het Hoofdbestuur van de Trinidadiaanse Islamitische Vereniging: THE TRINIDAD MUSLIM LEAGE alle twijfels weggenomen door hem en de zijnen duidelijk te maken dat deze vereniging vanaf haar oprichting door wijlen mouvi AMEER ALI, die een overtuigde Ahmadi was, verbonden is aan de Ahmadiyya Anjuman te Lahore. Ingevolge een beslissing genomen op de algemene ledenvergadering heet de vereniging dan ook volledigheidshalve: Trinidad Muslim Leage-Ahmadiyya Anjuman Ishaat-i-Islam. Zij die zich tot non-ahmadis rekenen, kunnen derhalve niet behoren tot deze vereniging. Deze problematiek is identiek aan die van de S.I.V. Ook hier zou het adagium kunnen zijn: geen discussies over Ahmadi; je bent het of je bent het niet. In dat laatste geval kun je je zelve niet rekenen tot de gelederen van de S.I.V. (AL NUR-UL HAQQ, no. 6 d.d. 10-6-'75, een publ. van de Trinidad Muslim Leage).

NURMOHAMED KOMT OP VOOR GODSDIENSTVRIJHEID

Het statenlic: Mr. Humprey Nurmohamed heeft naar aanleiding van een uitzending via de SRS op vrijdag 5 augustus j.l. de regering gevraagd te waken voor het behoud van de godsdienstvrijheid. Nurmohamed stelt dat een zekere Chow een ernstige aanval heeft gedaan aan het adres van Christenen, maar in het bijzonder

de Hindoes en de Moslims; voorts dat de Heilige Boeken werden verwezen naar de vuilnisbelt. Bovendien werden profeten als Jezus en Mohammed ernstig beledigd. Het is ontstellend dat het vandaag de dag mogelijk is dat dergelijke denigrerende en beledigende uitlatingen aan het adres van de drie grootste godsdiensten via de radio en liefst nog via de landzender SRS de aether kunnen worden ingeslingerd. (DWT 13-8-'75)).

DE SHAH VAN IRAN IN VENEZUELA

De Venezuelaanse regering onder leiding van President Perez verwelkomde op 6 mei j.l. in Caracas de SHAH van IRAN MOHAMMAD REZA PAHLEVI en zijn echtgenote SHABANOU FARAH PAHLEVI voor een staatsbezoek. Beide staatshoofden benadrukten het feit dat dit eerste bezoek is voortgesproten uit hun kennismaking op een van de laatste conferenties van de Olieproducerende landen

(Opec) en hebben over en weer samenwerking toegezegd voor het vestigen van een hechte economische- en handelsbetrekking tussen de beide landen (Venezuela's Daily Journal, 6-5-'75 via onze correspondentie te Caracas mevr. Any M. Jamaloodin-Wazir).

In januari 1975 bracht PRINS BERNHARD een officieel bezoek aan Venezuela. De in dit land wonende Nederlanders vanuit Suriname en Nederland hadden alle reden gevolg te geven aan de uitnodiging ter bijwoning van de door de Prins gehouden receptie (400 in aantal).

WAAROM DE PAKISTAANSE REGERING DE AHMADIS VREEST!

Uit verzamelde berichten, verschenen in Islamitische periodieken in het buitenland, zoals THE JOURNAL OF RABETAT al-ALAM al-ISLAMI (Muslim World League, Mecca) en Yageen Internationaal (Pakistan) blijkt de ware reden, waarom de Pakistaanse Regering de Ahmadis heeft willen uitschakelen door hen tot non-moslim te verklaren.

Met de Ahmadis worden voornamelijk de Quadiani's bedoeld, die omschreven worden als een groep met godsdienstige en politieke aspiraties. De Quadiani's zouden er op uit zijn om in Pakistan de politieke macht te verwerven om volgens hun doctrines te

regeren. Gezegd wordt dat de Quadiani's, die altijd pro-Brittisch zijn geweest, in coöperatie met de Britten de strategische administratieve en militaire posities gingen bekleden, hetgeen voor een deel mislukte na de verdeling van de Britse kolonie in India en Pakistan. Aanvankelijk kozen de Quadiani's voor India. Immers ze bleven in Quadian die in India ligt, naderhand besloten zij zich te RABWAH in West-Pakistan te vestigen. Volgens bovenaangehaalde bronnen waren de Quadiani's nu wederom in staat om politieke macht te verwerven van deze jonge Islamitische staat. Door infiltraties ingevolge een vooraf ontworpen plan gingen zij successievelijk vrijwel alle belangrijke posten/functies bekleden. Om dit gevaar te stuiten moest de sunnitisch georiënteerde Pakistaanse regering onder Presidentschap van ZULFIKAR ALI BHUTTO overgaan tot het treffen van maatregelen, hetgeen resulteerde in de wijziging van de Grondwet, waarin de Ahmadis zijn verklaard te behoren tot de minderheden als: HINDOES, BOEDHISTEN, CHRISTENEN, etc. DEZE WIJZIGING WAS NOODZAKELIJK, OMDAT IEMAND DIE TOT EEN VAN DEZE MINDERHEDEN BEHOORT (bv. een Ahmadi) o.a. UITGESLOTEN IS VAN HET BEKLEDEN VAN HET AMBT VAN DE PRESIDENT'.

DE PAKISTAANSE WETGEVER HEEFT DERHALVE NIET ZOZEER DE BEDOELING GEHAD OM DE AHMADIS TOT NON-MOSLIMS TE VERKLAREN, DAN WEL HEN SLECHTS TE WILLEN REKENEN TOT DE GRONDWETTELIJKE MINDERHEDEN, DIE VERSTOKEN ZIJN VAN BEPAALDE POLITIEKE RECHTEN.

Waarom de Ahmadis van Lahore, die geen politieke

aspiratie hebben, onder deze (nogal bedenkelijke) regeling moeten vallen is een bewijs van de weigerachtige houding om een principieel onderscheid te maken tussen de Ahmadis van Lahore en de Ahmadis van Qadian (Rabwah).

VERBAASD OVER EEN INTERPRETATIE UIT DE QORAN OVER DE DOOD VAN JEZUS

In de GUYANA GRAPHIC verscheen onlangs een artikel van een zekere moulvi M. AYUBE (Unity, Mahaica), waarin hij zijn verbazing uitspreekt over de interpretatie van een bepaling uit de Engelse vertaling van de Heilige Qoran, uitgegeven door de Muslim World League, Mecca op het punt van de dood van Jezus Christus. De uitgever huldigt de opvatting van de Ahmadiya Anjuman dat de Heilige Profeet Jezus Christus inderdaad een natuurlijke dood heeft gehad 2000 jaar geleden en zal nooit terugkeren. De Muslim World League is een van de grootste en meest militante Islamitische Organisaties in de Arabische wereld, die de Ahmadiya-opvatting in deze altijd had veroordeeld, merkt de moulvi op.

ULO-DIPLOMA'S UITGEREIKT AAN DE "IMDADIA ULOSCHOOL"

De door de STICHTING ISHA'AT ISLAM QORANFONDS SURINAME geexploiteerde 'IMDADIA ULOSCHOOL' aan het Pad van Wanica no 44 B heeft op zaterdag 8 augustus aan 32 leerlingen ULODIPLOMA'S uitgereikt. In totaal namen aan dit eindexamen 44 leerlingen deel. Er slaagden ongeveer 75% kandidaten, hetgeen werd genoemd als een zeer bevredigende prestatie. De diploma's werden uitgereikt door de voorzitter van de bovengenoemde Stichting, de heer TOYAB A. AHMAD ALI, die in zijn toespraak tot de leerlingen, ouders en genodigden in het vooruitzicht stelde dat de geslaagde kandidaten de mogelijkheid hebben hun studie via deze Stichting voort te zetten door zich te laten inschrijven in de brugklasse van de MULO, die gelijk is aan de eerste klasse mulo. Het ligt in de bedoeling van de Stichting, kortweg STICUSA genoemd, om haar sociaal-educatieve plannen in het komende schooljaar uit te breiden met extra lokaliteiten voor de Uloschool, een muloschool en een internaat. Teneinde deze uitbreidingen te kunnen realiseren, is de STICUSA er toe overgegaan enkele belendende percelen te kopen. Ziedaar enkele lofwaardige daden en plannen van deze Stichting die in 1968 haar werkzaamheden begon met de uitgifte van de Nederlandse versie van de Heilige Qoran.

BOUWERKZAAMHEDEN S.I.V.— HOOFDMOSKEE HERVAT

Na een periode van stilstand, is het Hoofdbestuur van

de Surinaamse Islamitische Vereniging ertoe overgegaan de bouw van de Hoofdmoskee aan de Keizerstraat te Paramaribo te heraktivieren. De tweede fase in de bouw is kennelijk gegund aan een zekere aannemer die bekend staat onder de naam SITAL. De direktievoering berust nog steeds in handen van de S.I.V.-BOUWCOMMISSIE o.l.v. onder andere IR.N. ATAPELLAH, IR. G.D. SOERDJOESINGH, ING. NURMOHAMMED en AKBAAL GHAFORKHAN.

MEVR. BHUTTO LEIDT DELEGATIE NAAR VROUWENKONFERENTIE TE MEXICO.

Van 19 juni tot 2 juli j.l. werd te Mexico een INTERNATIONALE vrouwenjaar's Konferentie gehouden in het kader van de door de Verenigde Naties geproklameerde jaar v.d. vrouw. Aan deze konferentie nam ook deel een Pakistaanse Vrouwen-delegatie onder leiding van de echtgenote van de Pakistaanse President BHUTTO, Begum Nusrat Bhutto. (Pak. Affairs, no. 13, 1975)

Sjah van Iran: "MIJN LAATSTE ZORG IS HOE DE OLIEMILJARDEN TE BESTEDEN"

(Moh. S. Sewpersad)

Koning der koningen, Licht der Ariërs, Schaduw van de Almachtige, Vice-Regent van God, Middelpunt van het Universum. De man die vandaag deze oeroude koninklijke titels draagt. Sjah Mohammed Reza Pahlavi van Iran, is een monarch met visie. Die visie is de glorie van het oude Perzische rijk te doen herleven door zijn achterlijke, maar olierijke Islamitische natie van 32 miljoen mensen in de komende 25 jaar tot een grootmacht te doen uitgroeien.

"Laat mij U verzekeren", aldus de 55-jarige monarch in een interview, „dat wij over 25 jaar de op vier na grootste wereldmacht zullen zijn, met een bevolking van ongeveer 65 miljoen zielen". Op weg naar dat doel hoopt hij in 10 a 20 jaar het niveau van de huidige Europese machten bereikt te hebben.

De Sjah heeft haast, want hoewel Iran momenteel het grootste olie-exporterende land na Saoedi-Arabië is, zullen omstreeks 1990 de oliebronnen van het land uitgeput raken. De Sjah streeft ernaar zijn land voor het zover komt tot ontwikkeling te brengen.

In 1941 besteede de Sjah op 21-jarige leeftijd na zijn vaders abdicatie de Pauwentroon. Zijn officiële kroning stelde hij echter uit tot 1967 nadat zijn zoon en troonopvolger geboren was. De Sjah is gehuwd met de 36-jarige Farah Diba, dochter van een kapitein in het Iraanse leger. Het paar heeft vier kinderen, twee jongens van resp. 14 en 8 en twee meisjes van 11 en 4. Hun oudste zoon, kroonprins Reza is de aangewezen troonopvolger. Keizerin Farah is tot regentes over de kroonprins benoemd voor het geval de Sjah mocht komen te overlijden voor zijn zoon in 1980 twintig jaar wordt.

Sedert zijn troon bestijging heeft de Sjah twee bijna gelukke moordaanslagen overleefd. "Ik zal in leven blijven tot het moment waarop ik heb voleindigd wat ik tot stand wilde brengen", heeft hij vol vertrouwen verklaard. "En die dag is bepaald door God, niet door hen die mij willen vermoorden".

"Het koningschap brengt heel wat hoofdbrekens met zich mee", merkte de monarch op. En inderdaad is zijn taak verre van gemakkelijk. Meer dan de helft van zijn volk is nog niet wat het wezen moet, de meerderheid leeft nog in armoede en het grootste deel van het land kan niet bewerkt worden zonder kunstmatige bevoeding.

Bijgevolg heeft de Sjah de stoot gegeven tot omvangrijke projecten voor de bouw van dammen, wegen, kerncentrales, scholen, ziekenhuizen en hoogovens in het gehele land en grotendeels gefinancierd met de oliegelden die ten bedrage van meer dan twee miljard dollar per maand in de schatkist vloeien. De programma's maken deel uit van wat hij bestempelt als de "Sjah/volksrevolutie".

De Sjah houdt zich verder bezig met een grootscheepse militaire opbouw, die zijn toch al formidabele strijdkrachten verder zal versterken. Sedert de Engelsen in 1971 uit de Perzische Golf wegtrokken, heeft de Sjah ernaar gestreefd het machtsvacuum op te vullen en de voornaamste "beschermer" van de strategische Golf te worden.

Irans enige militante vijand was tot voor kort het aangrenzende Irak. Momenteel wordt Irak voorzien van Russische wapens als tegenwicht tegen Irans omvangrijke bewapening. In weerwil van de Russische steun aan Irak, onderhoudt Iran goede diplomatieke en handelsbetrekkingen met de Sovjet-Unie, waarmee het een 1600 km lange grenslijn deelt, hetgeen niet wegneemt dat de Sjah op zijn hoede is voor Ruslands uiteindelijke plannen in dit gebied.

De Sjah acht zichzelf een goede vriend van de Verenigde Staten, en heeft bevestigd dat Iran nimmer zal deelnemen aan een tegen het Westen gericht olie-embargo.

* * *

Isha'at Islam Lahore een ware Islamitische beweging

(vervolg A.H. No. 40

door: A.NATAPRAWIRA)

(9) Nog een andere reden is, dat wij geloven, „dat Adam en Eva niet naakt waren in de tuin". Wat een groot artikel des geloofs! Hoe veredeld is dit kardinale leerstuk van het geloof onzer beschuldigers toch; dat Adam en Eva naakt waren! Het is niet zo zeer een kwestie van geloof, als wel een kwestie van gezond verstand. Maar in plaats van te geloven, dat Adam en Eva naakt waren, geloven wij, dat onze kafir-makers na de duizenden jaren vooruitgang van de wereld nog altijd naakt zijn, naakt zover het gezond verstand betreft.

(10) Het is voorts geen geringe misdaad, dat de leden van de Ahmadiyah-richting van Lahore Mirza Ghoelam Ahmad als Moedjaddid (Hervormer) van de 14de eeuw na Hidjra en als de aan de Muslims

beloofde Mahdi en Messiah aannemen! Zij kunnen ons al het andere wel vergeven, maar in dit nooit! Toch kunnen wij maar niet begrijpen, waarom het aannemen van een persoon als Moedjaddid onder Muslims een reden zou zijn om ons tot kettens te veroordelen. Wanneer de Heilige Profeet Muhammad beloofd heeft, dat om de honderd jaren een Moedjaddid zou verschijnen onder de Muslims en wanneer, zoals erkend wordt dat grote en rechtschapen mannen er op aanspraak maakten Moedjaddid te zijn, zou juist niet de aanvaarding, maar de verwerping van de Moedjaddid een zonde zijn. Ibn-i-Maja vermeldt, dat de Heilige Profeet gezegd heeft: „Zeer zeker zal Allah voor deze ummat (dat is de Muslims) bij de intrede van elke nieuwe eeuw iemand verwekken, die de opleving

van hun godsdienst zal teweegbrengen." De authenticiteit van deze hadits is door de haffaz (deskundigen op het gebied van hadits) bevestigd, terwijl deze hadits elke eeuw in vervulling is gekomen Moedjaddid Alf-i-Sani (lett. de hervormer van de tweede duizend of de elfde eeuw na Hidjra) is een der hervormers. Hij voerde bovenstaand gezegde van de Heilige Profeet aan ter staving van zijn aanspraak, en ofschoon ook hij in zijn tijd zoals gewoonlijk door de Ulama tot kafir werd veroordeeld, wordt hij thans door de Muslims als Moedjaddid erkend. Wanneer nu de leden van de Ahmadiyah richting Lahore de enige man aanvaardde, die zei, dat hij tot de verheven dienst van Moedjaddid van de 14de eeuw na Hidjra geroepen was en die de enige man was, die opstond om de Islam tegen al diens tegenstanders te verdedigen, dan hebben zij precies hetzelfde gedaan, wat de Muslims tevoren hebben gedaan en wat ieder Muslims zelfs nu ook behoort te doen.

Zij gehoorzamen de Heilige Profeet, die hun een Moedjaddid heeft beloofd, maar met al hun ijver om andere Muslims als kafir te brandmerken, zijn de Ulama's nit in staat om een andere Moedjaddid van de tegenwoordige eeuw aan te wijzen. Moet dan het gezegde van de Heilige Profeet overboord worden gegoooid, enkel en alleen omdat sommige verblinde Ulama's dat niet goedvinden? Of is het gezegde van de Heilige Profeet na dertien eeuwen niet meer van kracht? Wie heeft het bij het verkeerde eind; hij, die de Moedjaddid en dus ook het gezegde van de Heilige Profeet aanvaardt, of hij, die hem verwerpt, en daarmee dus ook het gezegde van de Heilige Profeet?

Trouwens werd Mirza Ghoelam Ahmad, Moedjaddidschap negen jaar lang (1882-1891) door geen enkel Moeslim in toenmalige Brits-Indie in twijfel getrokken. En eerst toen hij verklaarde, dat hij gekomen was om twee grote dwalingen te bestrijden, die er onder de Muslims heersten en die een ernstige hinderpaal waren in de weg der vooruitgang van de Islam, eerst toen werd hij als kafir gebrandmerkt. Deze twee dwalingen waren: (1) het algemeen heersende geloof, dat Jezus Christus nu nog in de hemel leeft en dat hij weer op aarde zal komen om het mensdom te leiden en (2) het geloof, dat de Islam gepropageerd zal worden door de beloofde Mahdi door middel van het zwaard. Het spreekt vanzelf, dat de eerste dwaling een groot voordeel biedt aan het Christendom om tegen de Islam te worden aangewend; in grote getale gingen en gaan Muslims op grond daarvan tot het Christendom over, terwijl de Islam machteloos daartegenover stond. De tweede dwaling maakt propaganda overal in de wereld eenvoudig onmogelijk. De Moedjaddid van de 14e eeuw na Hidjra kwam om beide smetten, die de Muslims op het schone gelaat van de Islam hebben geworpen, uit te wissen zodat die zijn weg kon vinden tot de harten van niet-Muslims; hieruit

sproot zijn aanspraak op Messiah - en Mahdischap voort. Wel verre van een reden te zijn om Mirza Ghoelam Ahmad met de naam kafir te bestempelen, is deze aanspraak op Messiah - en Mahdischap het enige kenmerk van zijn aanspraak op Moedjaddid, dat leden van de Ahmadiyah - Andjoeman Lahore bezielt met het vuur om de Islam in de wereld te verspreiden en met het stellige geloof, dat de Islam tenslotte de overheersende godsdienst zal zijn van heel de wereld. De Muslims is ongetwijfeld een Messiah en een Mahdi beloofd, die op de ure van de beproeving van de Islam zou verschijnen en de Muslims brengen zou op het pad, dat naar de overwinning in de wereld leidde. Men heeft zich echter algemeen de ware betekenis van deze voorspelling verkeerd voorgesteld; men dacht algemeen, dat de beloofde overwinning van de Islam behaald zou worden door diens staatkundig overwicht, en vandaar dat men algemeen is beginnen te geloven, dat de Messiah en de Mahdi tegen de niet-Muslims strijden en hen allen tot de Islam zou bekeren. Dit nu is absoluut in strijd met wat de Heilige Quran zo duidelijk zegt: „Er is geen dwang in de godsdienst,” De waarheid is juist andersom: Het staatkundig overwicht van de Islam moet op zijn geestelijke oppermacht volgen.

Godsdienst is een beroep op het hart en zijn zending moest derhalve zijn: „het hart veroveren”; het hart kan nooit of te nimmer veroverd worden

door middel van het zwaard. Vandaar dat de Mudjaddid tot Mahdi verheven werd en het werk toevertrouwd kreeg om superioriteit van de Islam door argumenten te bevestigen, zodat hij dus de zwaard - theorie de genadeslag gaf. De theorie van de tweede komst van Jezus Christus is gewoonweg onhoudbaar. Afscheiden van het feit, dat de Heilige Quran zo duidelijk is wat de dood van Jezus betreft (Muhammad is slechts een apostel; apostelen voor hem zijn gestorven; indien hij dan sterft of gedood is zult gij op uw hiel omkeren?"(Q.3.:143); „O Jezus, „Ik zal u doen sterven en u in Mijn legenwoordigheid verheffen"(Q.3.:54). „Ik heb hun niets gezegd dan wat Gij mij heeft geboden: Dat dient Allah, mijn Heer en uw Heer, en ik was een getuige van hen, zolang ik in hun midden was, maar toen Gij mij deed sterven, waart Gij de Waker over hen",(Q.5:117) en afscheiden ook van de ondubbelzinnigheid van de gezegden van de Heilige Profeet Muhammad omtrent deze kwestie („Indien Mozes ,en ,Jezus leefden, zouden zij mij hebben gevolgd" en „Jezus leefde honderd twintig jaren"), is zijn wederkomst met het einde van het profetschap met de Heilige Profeet Muhammad uitgesloten. Indien na hem een profeet kwam - en Jezus was een profeet - dan zou hij niet de laatste der profeten zijn. De voorspelling van de wederkomst van Jezus Christus zou evengoed vervuld kunnen worden door de komst van iemand in zijn geest en kracht, evenals de voorspelling van de tweede komst van Elia (Maleachi 4:6) in vervulling ging door de komst van Johannes de Doper, die in de geest en kracht van Elia kwam (Lukas 1:17). „De Moedjaddid is dus, door zijn gelijkenis met Jezus en doordat hij de dwaling uit de weg ruimde, die daarop betrekking had, tot de waardigheid van Messiah werd verheven.

Het bovenaangehaalde vers 5:117 is te duidelijk om verkeerd te worden begrepen. Jezus zegt daar, dat zolang hij in het midden van zijn volk was, de valse leer van zijn godheid daarin niet is ingeslopen. De leer kwam na zijn dood. Welnu als dat een feit is, dat Jezus voor een God is gehouden, dan is het evenzo een feit, dat hij dood is. Laat ons tot onze zusters en broeders in de Islam slechts het volgende nog zeggen: Het geloof, dat de Beloofde Messiah en Mahdi reeds gekomen is, vervult het hart van alle Muslims, die tot de Ahmadiyah-Anjoemaan Lahore behoren, met de gloeiende overtuiging, dat de ure der grootste beproeving van de Islam voorbij is en dat de Islam nu de zegevierende Godsdienst van de wereld moet zijn. Hij, die de Muslims op het rechte pad moest terugbrengen, nadat zij van de leer van de Islam zijn afgedwaald, is gekomen; - de Goddelijke Belofte is vervuld; wij hebben slechts onze uiterste best te doen om succes te kunnen behalen. Vandaar dan ook dat de Muslims, die tot bovengenoemde richting behoren, slechts voor een doel arbeiden en dat is: alle verkeerde

voorstellingen omtrent de Islam uit de weg te ruimen en de Heilige Quran in al zijn glorie en heerlijkheid aan de gehele wereld bekend maken. Terwijl de Muslims in het algemeen nog altijd de persoon verwachten, door wie de Islam zegevierend uit het strijdperk zal treden, gloeit de zekerheid de leden van de Ahmadiyah - richting Lahore het hart, dat de ure der belofte, het ogenblik van de zege van de Islam gekomen is. Het is dit geloof en deze vurige hoop, die hun kracht geven om zich enige opoffering te getroosten, welke van hen wordt gevraagd ter bevordering van de Islamitische zaak. Het is de aanvaarding van de Moedjaddid als de Beloofde Messiah en Mahdi, die hen met zo'n ijver en vuur doet werken voor de propaganda van de Islam.

Laten we onze beschuldigers bij trommelslag bekendmaken, dat wij kafirs-non-Muslim en dergelijke zijn; hun brochures, hun besluiten zoals die van 140 organisaties en die van Pakistaanse Regering kunnen onze stappen vertragen en ons hoegenaamd niet van ons heilig voornemen afbrengen. Wij bidden slechts tot de Almachtige om kracht en bijstand en doen een beroep op de welwillende vrienden en vriendinnen van de Islam om, inplaats van te luisteren naar wat de kafir-makers tegen ons zeggen, zelf te zien en te beoordelen wat voor werk wij verrichten en welke beginselen en denkbeelden wij huldigen. De kair-makers houden zich voor de behoeften van de Islam en voor de beschuldigingen, die daarnaar gelanceerd zijn en worden; maar als de soldaten van de Islam de Islamitische strijd voeren, roepen zij rap hun tong en scherpen zij hun pen tegen hen. Zij beseffen

helaas niet, dat de eer van de Islam er mee gemoeid is. In het aangezicht der wereld hebben ze de naam van de Islam door het slijk gesleurd en in het aangezicht van de wereld moeten zij de Islam in ere herstellen! Zij beweren, dat wij kafirs „non-Muslim en huichelaars” zijn, maar als wij te velde trekken om de Islam tegen de aanvallen van zijn vijanden te verdedigen, als wij de boodschap van de Islam aan mensen overbrengen, aan wie die boodschap nog niet is overgebracht, als wij de verkeerde voorstellingen aangaande Islam en zijn Profeet uit de weg ruimen, is het de plicht van ieder Muslim om zich bij gelederen aan te sluiten bij deze strijd, door lid te worden van onze gemeenschap.

Ondanks al de lasteringen, die ons naar het hoofd worden geslingerd, moeten zij voor niets terugdeinzen en ons helpen met het materiaal, dat ons van dienst kan zijn in de strijd, of op zijn minst de opwaartse mars van de Islam niet belemmeren door ons hinderpalen in de weg te leggen en dit onzalige werk overlaten aan de kafir-makers alleen. De religieuze omwenteling, die de Ahmadiyah Anjoeman Lahore tot dusver heeft teweeg gebracht en waarvan de resultaten voor zo'n kleine vereniging met zo een geringe steun en zo weinige middelen bijzonder groot te noemen zijn, is ongetwijfeld een wonderbaarlijk succes. Tienmaal zoveel werk zal er gedurende de tien komende jaren verricht kunnen worden, maar zulks alleen als onze Muslim-broeders en zusters in grote getale naar voren treden om deze zaak te helpen omhooghouden.

Uit: Co respondentie-Blad